

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

MIRNE MISLI U NEMIRNIM VREMENIMA

Mario Dučić,
prosinac 2010.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja
su besplatna publikacija. Ako ih želite
dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti! I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu. Uostalom, braćo, sve što je čestito, što je dično, što je pravedno, što je nevino, što je na dobrom glasu, i sve što je kreposno i hvale vrijedno, to neka bude sadržaj vaših misli! Ono što ste od mene naučili i primili, što ste od mene čuli i na meni vidjeli, to nastavite činiti, pa će Bog, izvor mira, biti s vama!“ (Filipljanima 4,6-8)

Unatoč obećanjima koja pronalazimo u

Pismu, česta je pojava u ovim nemirnim i posljednjim vremenima vidjeti tjeskobne vjernike nemirnih misli vezanih uz Boga, sebe ili pak druge ljude. Plod takvih misli često je gubitak Božjeg mira u teškim okolnostima ili gubitak strpljenja i blagosti prema sebi i drugima. Sadržaj naših misli odlučuje o tome što izlazi iz naših usta, o tome kakvi su naši stavovi i djela. Prema apostolu Pavlu, težnja tjelesnih misli je smrt, a težnja duhovnih „život i mir“ (Rimljanima 8,6).

✦ **Unatoč obećanjima koja pronalazimo u Pismu, česta je pojava u ovim nemirnim i posljednjim vremenima vidjeti tjeskobne vjernike nemirnih misli.**

Ako naše misli nisu podređene Bogu te ispunjene Božjom Riječi, u nama će vladati smrtni plodovi tjelesnih misli, poput nemira i tjeskobe, koji uzrokuju negativna i grešna ponašanja, krive zamisli o Bogu, krivo razumijevanje sebe, nerazumijevanje teških okolnosti ili pak loše stavove, nepovjerenje i loše ponašanje prema drugim vjernicima ili ljudima s kojima živimo ili radimo. S druge strane, ako su misli duhovne, odnosno podložne Kristu te ispunjene Božjim sadržajem, bez obzira na nemirna vremena i svijet oko nas, moći ćemo imati mirne misli i radost koji će se očitovati pozitivnim stavovima, povjerenjem, zahvalnošću i dobrim djelima prema Bogu, drugim ljudima i na posljertku prema nama samima.

AKO ŽELIMO IMATI MIRNE MISLI,
TREBAMO NAUČITI SVOJE POTREBE
DONIJETI BOGU

„Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu

✦ **Ako naše misli nisu podređene Bogu te ispunjene Božjom Riječi, u nama će vladati smrtni plodovi tjelesnih misli, poput nemira i tjeskobe.**

prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti!“ (Filipljanima 4,6)

Možemo li zamisliti život bez tjeskobe?

Možemo li zamisliti apostola Pavla, koji unatoč tome što se nalazi u rimskom zatvoru, otprilike 61. godine nakon

Krista, piše crkvi koju je utemeljio na svom drugom misijskom putovanju u Filipima, prije svega zahvaljujući na materijalnim darovima koje su mu poslali te ih moli da se raduju bez

prestanaka i ne brinu „ni za što“? Kako je moguće da apostol Pavao, unatoč teškoj okolnosti u kojoj se našao,

može pisati takvim pozitivnim, radosnim i mirnim duhom? Tajna njegova pozitivnoga stava je što je naučio donositi svoje potrebe pred Gospodina. U Novom zavjetu nalazi se više od 40 njegovih molitava koje je upućivao Bogu za razne potrebe, od molitava za pobožan život, službu, snagu pa sve do molitava za Božju volju, jedinstvo vjernika ili pak više nade, poput molitve za vjernike u Rimu kada je rekao da im

„Bog, izvor nade, dadne potpunu radost i mir u vjeri da napreduju u nadi snagom Duha Svetoga“ (Rimljanima 15,13). Molitva je bila sastavni dio Pavlova svakodnevnog života s Kristom, zato je mogao ohrabrivati druge bez obzira na teške okolnosti.

Dakle, Pavao govori Filipljanima da se ne brinu ni za što, već da sve svoje potrebe iznesu pred Boga prošnjom i molitvom, i to u zahvalnosti. Drugim riječima, apostol Pavao otkriva tajnu mirnih misli unatoč nemirnim vremenima – oni proizlaze iz molitve Bogu, odnosno iznošenjem svojih potreba Bogu!

Koliko je samo danas vjernika koji vape i žele imati mirne misli, ali konstantno ne predaju svoje potrebe Bogu u molitvi? Mnogi žele imati taj Božji mir, a nema ga jer ne održavaju molitveni odnos s Bogom ili pak, ako ga održavaju, održavaju ga bez zahvalnosti, uvijek tražeći više i bolje a da nisu zahvalni na onome što trenutačno imaju.

Jeste li znali da većina tjeskobnih briga dolazi od naše zemaljske čežnje za nečime? Kada govorim o brigama, ne mislim na to da se ne smijemo brinuti o određenim stvarima, već govorim o tjeskobnim brigama koje donose nemir u cijelo naše biće, domove, poslove i crkvu.

Kad je naš um ispunjen ovozemaljskim stvarima, za kojima žudimo, u nama se javlja tjeskobna želja da posjedujemo ili uživamo u stvarima ovoga svijeta. Zbog toga postajemo nemirni i tjeskobni te počinjemo svoju borbu kako bismo došli do tih stvari.

Zanimljivo je kako je Isus u jednom primjeru u Evanđelju po Mateju spomenuo tjeskobu kada je rekao učenicima da ne mogu služiti dvojici Gospodara, odnosno Bogu i bogatstvu. Odmah potom kaže ovako: „Zato vam velim: ne brinite se tjeskobno za svoj život, što ćete jesti ili piti, niti za svoje tijelo, u što ćete se obući! Zar život nije vredniji od hrane, a tijelo od odijela?“ (Matej 6,25).

Kao prvo, tjeskoba se može pojaviti i zbog neobnovljenih zemaljskih misli koje stalno žude za više i bolje u materijalnom smislu, ali i, s druge strane, tjeskobu mogu prouzročiti određeni pritisci i okolnosti koji ne moraju biti vezani uz materijalno ovoga svijeta, ali razlog tomu naša je neovisnost o Bogu.

Princip koji Pavao ostavlja Filipljanima vrlo je jasan. Savjetuje im da ako žele imati mirne misli u nemirnim vremenima, slobodne od svake tjeskobne brige, onda

✦ **Ako su misli duhovne, odnosno podložne Kristu te ispunjene Božjim sadržajem, bez obzira na nemirna vremena i svijet oko nas, moći ćemo imati mirne misli i radost.**

trebaju i održavati molitveni odnos s Bogom, odnosno u molitvi mu dati do znanja koje su njihove potrebe te ih donijeti pred njega zahvalnoga duha, a ne arogantno zahtijevajući da im ispuni svaku želju.

Nemirni vjernici sigurno ne donose pred Boga svoje potrebe i probleme, već ih pokušavaju riješiti bez Božje pomoći. Za sve naše potrebe u obitelji, poslu, crkvi ili u školi – Pavao kaže da ih pretvorimo u molitvene zahtjeve. Koliko bismo samo bili uspješniji kada bismo svoje vrijeme tjeskobnih misli pretvorili u molitve? Sigurno bismo se manje brinuli. Ako, dakle, želimo imati mirne misli u nemirnom svijetu, zaustavimo se u svojim tjeskobama i počnimo moliti. Kada molimo, Božji se mir spušta na cijelo naše tijelo. Možda se neće nužno promijeniti okolnosti u nama ili oko nas, ali sigurno će se promijeniti naš stav,

✦ **Kako je moguće da apostol Pavao, unatoč teškoj okolnosti u kojoj se našao, može pisati takvim pozitivnim, radosnim i mirnim duhom? Tajna njegova pozitivnoga stava je što je naučio donositi svoje potrebe pred Gospodina.**

odnosno doći će do mira koji će biti jači od tjeskobe koju osjećamo često u srcima i mislima. Zato je i odmah nakon upute o molitvi, Pavao rekao Filipljanima što će se dogoditi ako svoje potrebe predaju Bogu u molitvi: „I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu“ (Filipljanima 4,7).

Dakle, mirne misli u nemirnim vremenima ne dolaze zbog pozitivnog razmišljanja, zbog izbjegavanja sukoba ili pak zbog dobrih osjećaja, već prije svega kroz zajedništvo s Bogom u molitvi gdje predajemo sve svoje potrebe, zahvalnoga duha, znajući da Bog sve kontrolira.

AKO ŽELIMO IMATI MIRNE
MISLI, MORAMO IH ISPUNITI
KVALITETNIM SADRŽAJEM

„Uostalom, braćo, sve što je čestito, što je dično, što je pravedno, što je nevino, što je na dobrom glasu, i sve što je kreposno i hvale vrijedno, to neka bude sadržaj vaših misli!“ (Filipljanima 4,8)

Pavao nadalje kaže vjernicima u Filipima da „reprogramiraju svoje misli“ ako žele imati mirne misli u nemirnim okolnostima te da ih ispune

iskrenim (dično; gr. semnos), ispravnim (pravednim; gr. dikaios), moralno čistim (nevino; gr. hagnos), prijateljski nastrojenim (dobrom glasu), dobro rečenim (kreposno) ili pak ponašanjem koje je Bogu ugodno (hvale vrijedno). U čemu je onda problem? Kako to da ljudi, unatoč tome što idu u crkvu i slave Boga, nemaju mir i puni su tjeskobnih misli? Odgovor je jednostavan: jer svoje misli, prije i nakon crkve, ne pune Božjim stvarima, koje je Pavao naveo, nego stvarima ovoga svijeta.

Kada je apostol Pavao u svojoj Poslanici Efežanima govorio o pretvorbi u novog čovjeka, vjernicima u Efezu je rekao da osim što moraju sa sebe skinuti starog čovjeka koji pripada starom načinu života, moraju se i „iz dana u dan obnavljati duhom u kojem misle“, odnosno odjenuti u novog čovjeka, „stvorenog na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti“ (Efežanima 4,22-24).

Što to praktično znači? To znači da više kao vjernici ne provodimo život kako smo ga provodili u prošlom načinu životu „u ispraznosti svoga mišljenja, zamračeni u svom razumu, otuđeni od Božjeg života...“ (Efežanima 4,18a), već da živimo novim životom, odnosno

odjeveni u „novog čovjeka, stvorena na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti“ (Efežanima 4,24). To je ustvari plod pokajanja i obraćenja. Nismo samo postali članovi neke crkve, već smo se pokajali i ostavili stari način razmišljanja i djelovanja te prihvatili novi koji se nalazi u našem Gospodinu Isusu Kristu. Dakle, problem je što dopuštamo ovome svijetu da obnavlja naše misli, ne želeći se podrediti novom načinu života, odnosno Božjoj Riječi. Ako samo čitamo novine koje su pune negativnosti, tračanja, poluistine, požude te informacija koje nisu ugodne Bogu, zatim sjedimo satima pred televizorom i „odmaramo“ svoje misli uz nasilje, uzaludno spominjanje imena Gospodnjega, te svake vrste nemoralnosti i požude, pa se onda pitamo zašto imamo nemirne, negativne misli, stavove i ponašanja, odgovor je vrlo jednostavan – naše misli nisu pune Božjeg sadržaja, nego rađaju rodovima tjelesnih misli.

★ **Apostol Pavao otkriva tajnu mirnih misli unatoč nemirnim vremenima – oni proizlaze iz molitve Bogu, odnosno iznošenjem svojih potreba Bogu!**

Umjesto da obnavljamo svoje misli svakim danom Božjom Riječju, onime što je dobro, moralno čisto i pravedno, i ponašanjem koje je njemu ugodno, „obnavljamo“ ih negativnošću, agresivnošću, lažima, preljubima, psovkama, nevjerom, nepovjerenjem i neistinom, ogovaranjem i neprijateljstvom te svakom vrstom nečistoće. Onda se pitamo zašto sumnjamo u Boga, zašto smo zavidni, ljubomorni, puni mržnje, nepovjerenja, klevete, krivih stavova, nepovjerenja, sumnje, bez blagosti i radosti koje bi trebale biti poznate svima koje Pavao spominje kada im kaže: „Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim: radujte se! Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima! Gospodin je blizu“ (Filipljanima 4,4-5). Zato um trebamo pažljivo obnavljati i puniti nebeskim stvarima i Božjim karakteristikama koje se nalaze u Svetom pismu. Kada napunimo svoje misli onime što je „čestito, dično,

✦ **Koliko bismo samo bili uspješniji kada bismo svoje vrijeme tjeskobnih misli pretvorili u molitve? Sigurno bismo se manje brinuli.**

pravedno, nevino, ljubazno, na dobru glasu, kreposno i hvale vrijedno“ te takvim stavom donesemo svoje potrebe Gospodinu u zahvalnosti i molitvi, naša će djela, stavovi i riječi biti potpuno drukčiji. Dakle nije riječ o tome da pokušavamo sebe pozitivnim tehnikama učiniti boljom osobom, već da ispunimo svoje misli Božjom Riječju, što će za posljedicu imati plodove Duha - „ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost, krotkost, i uzdržljivost“ (Galaćanima 5,22).

Bog je rekao Jošui da razmišlja o Božjoj Riječi dan i noć kako bi bio sretan i uspio u pothvatima: „Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano. Samo ćeš tada biti sretan i uspjeh ćeš u pothvatima...“ (Jošua 1,8). Jošua je obnavljao dan i noć svoje misli razmišljajući o stvarima koje je čitao i vršeći ih, Bog mu je dao hrabrost i uvijek je bio s njim bez obzira na izazove s kojima se suočio, poput osvajanja Jerihona, Aja i drugih kraljevstava.

Zato Pavao moli Filipljane i kaže da obnove misli boljim materijalom. Jedino će tako imati mir u nemirnim vremenima koja dolaze.

UZ KVALITETAN SADRŽAJ I KONTINUIRANU POSLUŠNOST BOGU DOBIVAMO MIRNIJE MISLI O BOGU, KAO I BOLJI ODNOS S DRUGIMA

„Ono što ste od mene naučili i primili, što ste od mene čuli i na meni vidjeli, to nastavite i činiti, pa će Bog, izvor mira, biti s vama!“ (Filipljanima 4,9) Ako ispunimo svoje misli Božjim stvarima i nastavimo biti poslušni Bogu, osim mira koji ćemo zadobiti, naša nova djela i stavovi koji budu proizlazili iz tog mira pridonijet će boljim mislima ne samo o Bogu i razumijevanju određenih okolnosti već i boljim mislima, stavovima i djelima prema drugim ljudima. Jer, tko ne bi htio biti u našoj blizini ako smo ispunjeni blagošću, radošću i Božjim mirom?

Ako stalno gledamo saponice i trilere koji govore o nepovjerenju, izdaji, nevjeri, ako punimo svoje misli negativnim vijestima i žutim tiskom, kako je moguće imati pozitivne i blage misli prema ljudima oko sebe? Odakle natjecanje, uspoređivanje s drugima, ogovaranje, nepovjerenje i ljubomora u Božjem domu? Zašto vjernici nemaju nadu, ne vide ništa dobro i puni su

cinizma i nepovjerenja? Zašto su nepodučljivi ili nevjerni? Razlog tome je što njihove misli nisu svakodnevno ispunjene onime što je pravedno, ljubazno, na dobrom glasu i hvale vrijedno. Zato danas toliko sumnje, mržnje, gorčine i razdora u Kristovu Tijelu. Ne zbog doktrine, već zato što naše misli i srca nisu obnovljeni nebeskim, Božjim stvarima, nego samo intelektualnim činjenicama o Isusu. Pavao je zato upozoravao vjernike u Filipima da nastave činiti ono što je on činio. Njegova molitva i pisanje bili su prožeti Božjim mirom. Njegova je želja bila da se ljudi pomire s Bogom, da se pomire jedni s drugima, da crkva bude jedinstvena. Zato često piše na početku svojih poslanica o miru, kao primjerice u Efežanima: „Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina

★ **Zato um trebamo pažljivo obnavljati i puniti nebeskim stvarima i Božjim karakteristikama koje se nalaze u Svetom pismu. Napunimo svoje misli onime što je „čestito, dično, pravedno, nevino, ljubazno, na dobru glasu, kreposno i hvale vrijedno“.**

Isusa Krista.“ (Efežanima 1,2) ili pak Galaćanima: „Milost vam i mir od Boga“ (Galaćanima 1,3). Jedinstvo među ljudima nije moguće bez obnovljenih mirnih misli, koje dolaze kada se čovjek preda Bogu.

Božji je mir sastojak bez kojeg ne možemo „preživjeti“ u ovim posljednjim, nemirnim vremenima. Osim što zaklinjemo nespasene da se pomire s Bogom, moramo i sebe podsjetiti da se s njim izmirimo, odnosno predati mu sve svoje potrebe. Moramo priznati da bez njega ne možemo ništa učiniti, te početi zahvaljivati i radovati se i kad nam okolnosti nisu povoljne. Prisjetimo se da je ova poslanica pisana iz vrlo teških okolnosti, a s vrlo pozitivnim, mirnim i

radosnim duhom. Kako je to moguće? Iz molitvenog odnosa s Bogom, ispunjenih misli nebeskim, božanskim stvarima. Ako tako nastavimo činiti, Bog, izvor mira, bit će uvijek s nama, a naše će misli ostati mirne u ovim posljednjim, nemirnim vremenima. (Filipljanima 4,9b)

★ **Božji je mir sastojak bez kojeg ne možemo „preživjeti“ u ovim posljednjim, nemirnim vremenima. Osim što zaklinjemo nespasene da se pomire s Bogom, moramo i sebe podsjetiti da se s njim izmirimo, odnosno predati mu sve svoje potrebe.**

Copyright©2010. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA

ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".